

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0012/2011

28.1.2011

SPRAWOZDANIE

w sprawie wdrażania dyrektywy o usługach (2006/123/WE)
(2010/2053 (INI))

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

Sprawozdawczyni: Evelyne Gebhardt

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	11
OPINIA KOMISJI GOSPODARCZEJ I MONETARNEJ	13
OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH	15
OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO	18
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	22

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wdrażania dyrektywy o usługach (2006/123/WE) (2010/2053 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu UE,
  - uwzględniając art. 9, 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
  - uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym¹,
  - uwzględniając notę informacyjną Komisji z dnia 18 maja 2010 r. adresowaną do Rady ds. Konkurencyjności w sprawie dotychczasowego bilansu wdrażania dyrektywy o usługach,
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku” (COM(2010)0608),
  - – uwzględniając sprawozdanie dla przewodniczącego Komisji Europejskiej zatytułowane „Nowa strategia dla jednolitego rynku”,
  - – uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie przybliżenia jednolitego rynku konsumentom i obywatelom²,
  - uwzględniając art. 48 i art. 119 ust. 2 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinii Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisji Rozwoju Regionalnego(A7-0012/2010),
- A. mając na uwadze, że dyrektywa o usługach ma na celu pełną realizację wewnętrznego rynku usług, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu jakości i spójności społecznej,
- B. mając na uwadze, że dyrektywa o usługach stanowi instrument na rzecz wzrostu Unii Europejskiej i że powinna ona być realizowana w ramach strategii „Europa 2020” oraz Aktu o jednolitym rynku
- C. mając na uwadze, że swoboda świadczenia usług jest zapisana w traktatach,
- D. mając na uwadze, że transpozycja dyrektywy o usługach stanowi poważne wyzwanie dla państw członkowskich, administracji publicznej oraz władz lokalnych z uwagi na przepisy

---

¹ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36

² Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0186.

dotyczące prawa przedsiębiorczości, swobody świadczenia usług i na tworzenie pojedynczych punktów kontaktowych w celu zapewnienia wsparcia usługodawcom, w szczególności MŚP,

- E. mając na uwadze, że wpływ dyrektywy na gospodarkę, przedsiębiorstwa i obywateli będzie można ocenić dopiero po jej pełnej i właściwej transpozycji we wszystkich państwach członkowskich Unii,
- F. mając na uwadze, że jakość procesu wdrażania dyrektywy przez państwa członkowskie jest równie istotna, jak przestrzeganie wyznaczonych terminów jej wdrożenia,
- G. mając na uwadze, że dyrektywa o usługach istotnie ułatwia przedsiębiorcom prywatnym a w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom podejmowanie działalności, rozszerzanie działalności na inne dziedziny i zatrudnianie nowych pracowników w innych państwach członkowskich,,
- H. mając na uwadze, że działalność objęta dyrektywą o usługach stanowi 40% PKB Unii Europejskiej i odpowiada za tyleż samo miejsc pracy, przez co jest ważnym sektorem wzrostu gospodarczego i ma duże znaczenie z punktu widzenia walki z bezrobociem; mając na uwadze, że celem dyrektywy o usługach jest uwolnienie ogromnego potencjału gospodarczego i możliwości tworzenia nowych miejsc pracy na wewnętrznym rynku usług w Europie, które ocenia się na 0,6 – 1,5% PKB Unii Europejskiej; mając ponadto na uwadze, że zadaniem dyrektywy o usługach jest osiągnięcie celów wymienionych w art. 3 TFUE,
- I. mając na uwadze, że bardziej dynamiczny i wymagający większych nakładów pracy sektor usług może pomóc w utrzymaniu wzrostu gospodarczego,
  - 1. przypomina bezprecedensową debatę publiczną i polityczną, której przedmiotem była dyrektywa o usługach oraz kluczową rolę Parlamentu Europejskiego w tych negocjacjach, dlatego uważa, że rolą Parlamentu Europejskiego jest zapewnienie skutecznego monitorowania procesu wdrażania dyrektywy przez państwa członkowskie; wzywa Komisję do regularnego informowania Parlamentu o stanie transpozycji dyrektywy;
  - 2. podkreśla, że dyrektywa o usługach jest ważnym krokiem na drodze do powstania prawdziwego jednolitego rynku usług, który powinien umożliwić przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, oferowanie obywatelom lepszych usług po konkurencyjnych cenach na całym obszarze rynku wewnętrznego; uważa jednak, że po pełnej transpozycji przepisów sprawą zasadniczej wagi jest dokonanie kompleksowej oceny wpływu dyrektywy o usługach
  - 3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w związku z wdrażaniem dyrektywy o usługach można zaobserwować we wszystkich państwach członkowskich niespotykaną dotąd dynamiczną modernizację, objawiającą się nowymi metodami pracy i oceny; podkreśla kluczową rolę partnerów społecznych i organizacji zawodowych w procesie transpozycji; wzywa Komisję do pełnego włączenia ich do procesu wzajemnej oceny;
  - 4. zauważa, że większość państw członkowskich opowiedziało się za transpozycją poprzez przyjęcie tzw. ustawodawstwa horyzontalnego; jednak zauważa, że sposób transpozycji

zależy od specyfiki organizacji wewnętrznej poszczególnych państw członkowskich; wzywa w związku z tym zainteresowane państwa członkowskie do zapewnienia większej przejrzystości, szczególnie przez zwiększenie zaangażowania parlamentów krajowych i opracowanie tabel korelacji;

5. przypomina, że wdrażanie dyrektywy o usługach nie powinno być postrzegane przez większość państw członkowskich jako prosta procedura wykonawcza, polegająca na mechanicznym i horyzontalnym uchyleniu regulacji i przepisów szczególnych, ale jako okazja do uaktualnienia i uproszczenia prawodawstwa oraz do zasadniczej restrukturyzacji gospodarki usługowej, przy uwzględnieniu celów ochrony interesu publicznego, co zapisano zresztą w samej dyrektywie;
6. jest zdania, że należy zapewnić pełne i terminowe wdrożenie dyrektywy o usługach we wszystkich państwach członkowskich, zarówno w aspekcie prawnym, jak i operacyjnym, tak aby usługodawcy mogli w pełni korzystać z jej postanowień;
7. zwraca się do Komisji o ściśle monitorowanie stosowania dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich oraz o przedstawianie okresowych sprawozdań z jej wdrażania; uważa, że sprawozdania te powinny uwzględniać rzeczywisty średnio- i długoterminowy wpływ dyrektywy na zatrudnienie w UE;
8. wyraża nadzieję, że dyrektywa o usługach przyniesie rzeczywiste korzyści pod względem tworzenia godziwych i trwałych miejsc pracy dobrej jakości oraz poprawy jakości i bezpieczeństwa oferowanych usług;
9. dostrzega potencjał dyrektywy o usługach w zakresie dalszej integracji gospodarki UE i ponownego uruchomienia jednolitego rynku poprzez wspieranie dobrobytu gospodarczego i konkurencyjności oraz poprzez wkład w zatrudnienie i tworzenie miejsc pracy, jako że usługi stanowią znaczną część PKB i zatrudnienia w UE; jest zdania, że prawidłowe i szybkie wdrożenie dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich jest istotnym warunkiem realizacji celów polityki spójności i polityki regionalnej oraz że może ono pobudzić wzajemnie wzmacniającą się relację między rynkiem wewnętrznym a polityką spójności i przyczynić się do osiągnięcia celów strategii Europa 2020, służąc jednocześnie eliminacji obecnego zmęczenia jednolitego rynku w sektorze usług;
10. ma nadzieję, że cele dyrektywy zaczną być osiągnięte w bliskiej przyszłości, z korzyścią dla całej UE wraz ze swoimi regionami, przyczyniając się w ten sposób do rzeczywistej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;
11. apeluje do Komisji, aby skutecznie monitorowała i oceniała od samego początku wpływ dyrektywy na regiony oraz by zagwarantowała skuteczną koordynację wszystkich strategii politycznych związanych z wdrażaniem tej dyrektywy; apeluje do Komisji o wsparcie skierowane do władz lokalnych i regionalnych kampanii informacyjnej na temat wykonania dyrektywy, co służyłoby ułatwieniu realizacji celów tej dyrektywy;
12. liczy na to, że dyrektywa może faktycznie spowodować zmniejszenie obciążeń administracyjnych i przypadków niepewności prawnej, w szczególności tych, które dotyczą MŚP, dominujących w sektorze usług; jest zdania, że zmniejszenie obciążeń

administracyjnych ułatwi ponadto rozwój dodatkowych usług na obszarach wiejskich, odległych lub peryferyjnych;

13. popiera realizację strategii krajowych wspierających innowacyjne MŚP, które są w największym stopniu dotknięte skutkami kryzysu gospodarczego i finansowego;

Proces dokonywania oceny

14. uważa, że proces przeglądu krajowych przepisów dotyczących swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług jest podstawą dyrektywy; zauważa, że proces ten musi pozwolić na modernizację systemów zezwoleń oraz wymogów w zakresie swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w celu ułatwienia transgranicznego świadczenia usług;
15. jest przekonany, że wzajemna ocena przyczynia się znacząco do poprawy jakości i skuteczności regulacji rynku wewnętrznego, ponieważ regularna ocena wdrażania i związana z nią kontrola wdrażania skłaniają organy krajowe do zajmowania się wytycznymi UE i ich wdrażaniem na poziomie krajowym;
16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy, aby wspierać dalszy rozwój rynku wewnętrznego usług w oparciu o przewidzianą w dyrektywie o usługach procedurę wzajemnej oceny, wdrażaną obecnie przez państwa członkowskie;
17. przypomina, że państwa członkowskie mogą zachować własne systemy zezwoleń oraz pewne wymogi jedynie w przypadkach, gdy są one zdecydowanie konieczne i proporcjonalne oraz nie mają charakteru dyskryminacyjnego; podkreśla, że zgodnie z tymi założeniami państwa członkowskie zachowały niektóre systemy zezwoleń, zwiększając ich przejrzystość oraz dostępność dla usługodawców; wyraża ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie wykazały się większą ambicją i nie wykorzystały w pełni potencjału dyrektywy o usługach w odniesieniu do uproszczenia administracyjnego i uproszczenia przepisów;
18. zwraca uwagę na napotkane trudności w uznawaniu kwalifikacji zawodowych, zwłaszcza w odniesieniu do zawodów medycznych; przypomina, że dyrektywa o usługach nie ma zastosowania do przepisów już objętych dyrektywami sektorowymi; wzywa Komisję do wyjaśnienia tej sytuacji w ramach przeglądu dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych;
19. przypomina specyfikę przepisów dotyczących prawa przedsiębiorczości oraz przepisów dotyczących czasowego świadczenia usług w innym państwie członkowskim; wzywa Komisję do pełnego uwzględnienia tej specyfiki przy dokonywaniu oceny;
20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do położenia kresu nieuzasadnionej dyskryminacji konsumentów ze względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania, dzięki zapewnieniu skutecznego wykonywania art. 20 ust. 2 dyrektywy o usługach, a także odpowiedniego wdrażania przez władze i sądy krajowe przepisów krajowych wprowadzających zasadę niedyskryminacji do systemów prawnych państw członkowskich; przypomina, że art. 20 ust. 2 nie ma na celu likwidowania różnic w traktowaniu w odniesieniu do ogólnych warunków, które to różnice są oparte na uwarunkowaniach obiektywnych, jak odległość lub wyższe koszty spowodowane

świadczeniem usługi na rzecz odbiorców w innych państwach członkowskich;

21. podkreśla, że rozpoczęty w ramach dyrektywy proces przeglądu wiąże się z dużym nakładem pracy dla organów administracji krajowych oraz że obciążenie to musi być brane pod uwagę przy ocenie transpozycji;
22. odnotowuje wysiłki państw członkowskich wkładane we wdrażanie procesu wzajemnej oceny; uważa proces dokonywania oceny za ważne narzędzie określania postępów we wdrażaniu dyrektywy w państwach członkowskich; uważa, że stan zaawansowania procesu nie pozwala jeszcze na ocenę jego skuteczności; podkreśla, że wspomniany proces powinien weryfikować, czy przepisy obowiązujące w państwach członkowskich spełniają wymogi rynku wewnętrznego i nie tworzą nowych przeszkód; życzy sobie, aby Komisja przeprowadziła szczegółową analizę potencjalnych możliwości tej nowej metody w ramach Aktu o jednolitym rynku;
23. ubolewa nad faktem, że Parlament Europejski i parlamenty krajowe nie są bardziej zaangażowane w proces wzajemnej oceny;
24. zachęca Komisję do zidentyfikowania niektórych problematycznych zawodów i sektorów w obszarze transgranicznego świadczenia usług oraz do dokonania dogłębnej oceny obowiązujących przepisów i przyczyn trudności;

Pojedyncze punkty kontaktowe

25. uważa, że realizacja pojedynczych punktów kontaktowych jest zasadniczym elementem skutecznego wdrażania dyrektywy; przyznaje, że dyrektywa wymaga znacznych wysiłków ze strony państw członkowskich pod względem finansowym, technicznym i organizacyjnym; podkreśla potrzebę zaangażowania partnerów społecznych i stowarzyszeń przedsiębiorców w tym zakresie;
26. apeluje do państw członkowskich o włączenie pojedynczych punktów kontaktowych do kompleksowych portali elektronicznej administracji przeznaczonych dla usługodawców, którzy chcą otworzyć działalność lub świadczyć usługi transgraniczne; wzywa państwa członkowskie do dalszej poprawy dostępności pojedynczych punktów kontaktowych, w tym umożliwienia realizacji procedur i formalności bez konieczności udawania się do pojedynczego punktu kontaktowego i drogą elektroniczną, jak również jakości i przydatności informacji udzielanych usługodawcom, szczególnie MŚP, w tym informacji i możliwości dopełniania procedur dotyczących prawa pracy oraz przepisów podatkowych obowiązujących w danym państwie członkowskim i przydatnych tym usługodawcom, szczególnie odnośnie do podatku VAT czy też procedur związanych z rejestracją w systemie ubezpieczeń społecznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do upewnienia się, że wszystkie informacje udzielane przez pojedyncze punkty kontaktowe są również dostępne w językach innych niż język danego kraju, ze szczególnym uwzględnieniem języków państw sąsiadujących;
27. wzywa państwa członkowskie do rozszerzania dostępności procedur elektronicznych, w

tym tłumaczenia wszystkich odnośnych formularzy; wzywa państwa członkowskie do udostępnienia użytkownikom pojedynczych punktów kontaktowych usługi śledzenia, dzięki której mogliby oni sprawdzać postęp trwających procedur;

28. uznaje problemy związane z działaniem pojedynczych punktów kontaktowych dotyczące potwierdzenia tożsamości, stosowania podpisów elektronicznych i przedstawiania oryginalnych dokumentów lub poświadczonych kopii, zwłaszcza w kontekście transgranicznym; zwraca się do Komisji o zaproponowanie środków, które rozwiązałyby te problemy, tak aby umożliwić MŚP korzystanie z jednolitego rynku i unikanie niepewności prawnej oraz związanej z kwestiami technicznymi;
29. podkreśla, że ze względu na wygodę korzystania przez użytkowników szczególnie ważne jest wyjaśnienie, jakie wymogi dotyczą zakładania działalności gospodarczej na stałe, a jakie dotyczą tymczasowego transgranicznego świadczenia usług;
30. ubolewa nad faktem, że doradztwo oferowane przez pojedyncze punkty kontaktowe nie trafia jeszcze do potencjalnych usługodawców oraz że informacje dotyczące sposobu kontaktowania się z tymi punktami nie są szeroko rozpowszechnione; wzywa Komisję, by w projekcie budżetu na 2012 r. zawarła dostateczne środki finansowe na rozpoczęcie szeroko zakrojonego promowania pojedynczych punktów kontaktowych na szczeblu europejskim w celu upowszechniania informacji o możliwościach, jakie oferują one usługodawcom; wzywa Komisję i państwa członkowskie do jak najszybszego zorganizowania, we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, właściwie ukierunkowanych kampanii promocyjnych, informacyjnych i szkoleniowych; apeluje do Komisji i państw członkowskich o poprawę widoczności i rozpoznawalności domeny eu-go oraz o zamieszczanie w niej analiz przypadków dotyczących przedsiębiorstw, które korzystały z pojedynczych punktów kontaktowych i opisujących korzyści, jakie przedsiębiorstwa te uzyskały;
31. uważa, że dialog i wymiana najlepszych praktyk między państwami członkowskimi to elementy bardzo ważne dla ulepszenia i rozwoju punktów kontaktowych; podkreśla konieczność pilnego działania w krajach, w których pojedyncze punkty kontaktowe jeszcze nie istnieją lub nie działają odpowiednio; apeluje, by większość państw członkowskich wzmogła wysiłki w celu umożliwienia dopełnienia wszystkich procedur i formalności za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych;
32. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by na krajowych stronach internetowych pojedynczych punktów kontaktowych publikowano nowe wymogi w zakresie informowania, jakie muszą spełnić usługodawcy na rzecz konsumentów;
33. wzywa państwa członkowskie do regularnego dostarczania Komisji porównywalnych danych statystycznych niezbędnych do oceny działania pojedynczych punktów kontaktowych i ich wpływu na poziomie krajowym i europejskim, zwłaszcza w zakresie transgranicznego świadczenia usług; wzywa Komisję, by ustaliła jasne kryteria oceny pojedynczych punktów kontaktowych; uważa, że kryteria te powinny opierać się zarówno na wskaźnikach ilościowych, jak i jakościowych;
34. zauważa, że niektóre państwa członkowskie muszą rozwiązać szereg problemów prawnych i technicznych, aby umożliwić transgraniczne korzystanie z pojedynczych

punktów kontaktowych; wzywa te państwa członkowskie do podjęcia niezbędnych środków, ze szczególnym uwzględnieniem uznawania podpisów elektronicznych; apeluje do Komisji o prowadzenie stałych działań w celu sprzyjania interoperacyjności i wzajemnemu uznawaniu procedur elektronicznych oraz o podjęcie wymaganych środków wspierających w celu ułatwienia transgranicznego korzystania z pojedynczych punktów kontaktowych; zaleca, aby Komisja udostępniła usługodawcom funkcjonujący we wszystkich językach urzędowych Unii bezpośredni link internetowy do pojedynczych punktów kontaktowych państw członkowskich;

35. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia starań służących zapewnieniu pełnej interoperacyjności elektronicznej pojedynczych punktów kontaktowych; podkreśla związek z propozycją nr 22 Aktu o jednolitym rynku dotyczącą podpisów elektronicznych, identyfikacji elektronicznej i uwierzytelnienia elektronicznego;
36. przypomina, że państwa członkowskie mają obowiązek przeprowadzania oceny ryzyka, aby zagwarantować, że przedsiębiorstwa nie napotykają nadmiernych przeszkód, jeśli chcą dopełnić procedur drogą elektroniczną; wzywa Komisję do oceny możliwości stosowania przez przedsiębiorstwa własnych krajowych narzędzi elektronicznej identyfikacji i uwierzytelniania, jeśli korzystają z pojedynczych punktów kontaktowych w innych państwach członkowskich;
37. uważa, że wobec złożoności prawodawstwa każdy obywatel powinien mieć możliwość zasięgnięcia opinii właściwych organów administracji i uzyskania precyzyjnej odpowiedzi na zadane pytania; jest zdania, że w związku z tym należy rozwijać pojęcie „wstępnej decyzji administracyjnej” zarówno w dziedzinie prawa pracy, jak i ubezpieczeń społecznych, by walczyć z niepewnością prawa; uważa ponadto, że w celu zapewnienia przejrzystości wydane decyzje powinny być publikowane;

Współpraca administracyjna

38. przypomina znaczenie przepisów dotyczących współpracy administracyjnej i wzajemnej pomocy; uważa, że wdrożenie tych przepisów jest warunkiem zapewnienia skutecznego systemu kontroli usługodawców oraz wysokiego poziomu jakości i bezpieczeństwa usług w Unii Europejskiej;
39. z zadowoleniem zauważa wzrost liczby rejestracji organów krajowych odpowiedzialnych za monitorowanie usług w systemie wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI), co pozwala na bezpośrednią, szybką i skuteczną wymianę informacji; uważa, że system IMI można wykorzystywać na potrzeby innych odnośnych dyrektyw;
40. uważa, że System Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym i pojedyncze punkty kontaktowe, które wymagają wielkich starań w zakresie współpracy administracyjnej między wszystkimi zaangażowanymi organami, mogą przyczynić się do dalszej interoperacyjności i dalszego tworzenia sieci kontaktów na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w całej UE; przypomina, że ustanowienie przepisów i procedur w zakresie ich funkcjonowania powinno dopuszczać większy stopień elastyczności, aby wyjść naprzeciw potrzebom różnorodności regionalnej na szczeblu UE oraz że, aby ten cel osiągnąć, wszelkie środki powinny być przyjęte w ramach partnerstwa i w następstwie prawdziwej debaty na szczeblu lokalnym i regionalnym;

41. uważa, że korzystna jest współpraca w ramach europejskiej sieci organów władzy państw członkowskich UE i wzajemna wymiana informacji dotyczących wiarygodności usługodawców w celu wyeliminowania dodatkowych kontroli działalności transgranicznej;
42. podkreśla potrzebę rozwoju szkoleń dla urzędników administracji państwowych i regionalnych odpowiedzialnych za monitorowanie usług; uznaje starania, jakie państwa członkowskie już podjęły w tym celu, oraz wzywa państwa członkowskie do dalszego konsolidowania krajowych sieci IMI poprzez stałe monitorowanie ich praktycznego funkcjonowania oraz zapewnianie odpowiednich szkoleń; przypomina, że trwały sukces IMI zależy od odpowiednich inwestycji na szczeblu wspólnotowym; wzywa zatem Komisję do opracowania wieloletniego programu w tym zakresie oraz do uruchomienia wszystkich środków niezbędnych do jego właściwej realizacji;
43. uważa, że należy zwiększyć skuteczność procedur administracyjnych; w związku z tym uważa ścisłą współpracę między pojedynczymi punktami kontaktowymi za zasadną, tak by umożliwić wymianę doświadczeń w zakresie transgranicznego świadczenia usług w różnych regionach Europy;

Zakres obowiązywania

44. przypomina, że z zakresu dyrektywy wyłączono szereg dziedzin, a w szczególności usługi o charakterze nieekonomicznym świadczone w interesie ogólnym, usługi zdrowotne i większość usług społecznych; zauważa, że dyrektywa ta nie ma zastosowania do prawa pracy i nie ma również wpływu na ustawodawstwo państw członkowskich w zakresie zabezpieczenia społecznego;
45. odnotowuje prowadzone w niektórych państwach członkowskich dyskusje w sprawie usług wyłączonych z zakresu dyrektywy; zwraca uwagę, że większość państw członkowskich nie napotkała istotnych problemów w trakcie wdrażania dyrektywy o usługach w odniesieniu do jej zakresu; przypomina, że usługi te zostały wyłączone ze względu na ich specyfikę i że w niektórych przypadkach mogą one wymagać one sektorowych wspólnotowych ram prawnych; zauważa, że Komisja w komunikacie zatytułowanym „W kierunku Aktu o jednolitym rynku” zobowiązuje się do zaproponowania w roku 2011 zestawu działań dotyczących usług świadczonych w interesie ogólnym;
46. wzywa do właściwego i dokładnego monitorowania stosowania przewidzianych w dyrektywie ograniczeń w zakresie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, przy jednoczesnym przestrzeganiu podziału kompetencji z państwami członkowskimi; przypomina, że niniejsza dyrektywa nie ogranicza swobody państw członkowskich w zakresie zdefiniowania, w zgodzie z prawem UE, usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, określania, w jaki sposób usługi te powinny być zorganizowane i finansowane, zgodnie z zasadami pomocy państwa, oraz ustalania szczegółowych wymogów, którym podlegają;
47. wzywa do szczególnego uwzględniania podstawowych zasad samorządności podczas wdrażania dyrektywy o usługach oraz do jak najdalej idącego unikania biurokratycznych obciążeń administracyjnych oraz ograniczania decyzyjności organów lokalnych w

odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;

48. uważa, że dodatkowe środki konieczne do pełnej realizacji wewnętrznego rynku usług muszą zostać włączone w trwającą dyskusję w sprawie Aktu o jednolitym rynku;
49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

UZASADNIENIE

Europejska dyrektywa o usługach (2006/123/WE) weszła w życie dnia 28 grudnia 2006 r. Jej celem jest otwarcie rynku dla usługodawców w Unii Europejskiej, zniesienie protekcyjnych ograniczeń prowadzenia działalności usługowej stosowanych przez państwa członkowskie i przestrzeganie zasady swobodnego przepływu stanowiącej podstawę wspólnego rynku, inaczej mówiąc zapewnienie europejskim usługodawcom możliwości prowadzenia działalności w całej UE bez biurokratycznych przeszkód.

Stale pojawia się, niesłuszne zresztą, przekonanie, że dyrektywa spowoduje deregulację lub liberalizację sektora usług. Nie jest to prawdą. Celem dyrektywy o usługach jest wpłynięcie na dostęp do rynków w państwach członkowskich w taki sposób, aby usunąć arbitralne przeszkody, a także by zasady stosowane przez państwa członkowskie były właściwe i niedyskryminujące. Wyraźnie określono, że ta inicjatywa ustawodawcza nie wpłynie ani na prawo pracy, ani na prawa pracowników, na co szczególnie nacisk położył Parlament Europejski.

Umożliwi to zachowanie europejskich i krajowych osiągnięć. Krytykowana jako czynnik umożliwiający dumping socjalny zasada kraju pochodzenia, zgodnie z którą przy czynnościach wykonywanych poza granicami UE usługodawcy mieliby podlegać wyłącznie przepisom własnego kraju, została skreślona i zastąpiona zasadą kraju docelowego. Ponadto dyrektywa zezwala państwom na stosowanie własnych uregulowań dotyczących warunków zatrudnienia, łącznie z tymi, które określono w powszechnie obowiązujących układach zbiorowych.

Należy zauważyć, że Parlament Europejski był siłą napędową prac legislacyjnych i że wyjątkowy jest fakt, iż Rada przychyliła się do większości jego propozycji. Szczególnie w odniesieniu do brzmienia art. 16, w którym wyraźnie podkreślono, że „Przepisy niniejszego artykułu nie stanowią przeszkody dla państwa członkowskiego, do którego usługodawca udaje się w celu świadczenia usługi, do nałożenia wymogów w odniesieniu do świadczenia działalności usługowej, gdy są one uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub ochrony środowiska naturalnego, zgodnie z ust. 1. Ponadto przepisy te nie stanowią również przeszkody dla tego państwa członkowskiego w stosowaniu, zgodnie z prawem wspólnotowym, własnych zasad dotyczących warunków zatrudnienia, w tym zasad określonych w układach zbiorowych.”

Początkowo przy wdrażaniu dyrektywy o usługach w państwach członkowskich Parlament Europejski odnotował opóźnienia, a w niektórych przypadkach zagorzałe dyskusje. W związku z tym podjął decyzję o wnikliwym obserwowaniu i wspieraniu procesu transpozycji. Zajęto się kwestiami braków związanych z transpozycją oraz kwestiami dotyczącymi interpretacji i zastosowania dyrektywy. Stało się to bodźcem do sporządzenia niniejszego sprawozdania.

Zakres obowiązywania

Zakres obowiązywania dyrektywy o usługach obejmuje zasadniczo wszystkie usługi

handlowe świadczone przez usługodawcę z siedzibą w jednym z państw członkowskich. Dyrektywa nie uwzględnia m.in. usług o charakterze nieekonomicznym świadczonych w interesie ogólnym, usług finansowych i transportowych, usług świadczonych przez agencje pracy tymczasowej, usług zdrowotnych i społecznych w dziedzinie opieki, opieki nad dziećmi i budownictwa socjalnego. Dyrektywa nie zagraża usługom świadczonym w interesie ogólnym i w żadnym wypadku nie służy degradacji podstawowych usług publicznych.

Sprawozdawczyni podkreśla, że zakres obowiązywania dyrektywy musi zostać wdrożony w jasny i jednoznaczny sposób. Tylko w ten sposób może powstać pewność prawa. Sprawozdawczyni podkreśla też, że wdrożenie dyrektywy o usługach nie może służyć jako pretekst do deregulacji lub prywatyzacji w państwach członkowskich. Jeżeli jakiś rząd chce spowodować deregulację, powinien też przejąć odpowiedzialność za swoje działania.

W trakcie procesu transpozycji stało się jasne, że niektórzy usługodawcy nie wiedzą, czy świadczone przez nich usługi wchodzą w zakres obowiązywania dyrektywy czy też nie. Odnosi się to szczególnie do art. 2 lit. j). Dlatego też wzywa się państwa członkowskie do wykorzystania i zastosowania instrumentów dyrektywy, kiedy chodzi na przykład o usunięcie z zakresu obowiązywania dyrektywy usług opieki nad małymi dziećmi.

Sprawozdawczyni podkreśla ponadto, że konieczne jest nie tylko jasne rozgraniczenie między usługami objętymi zakresem obowiązywania omawianej dyrektywy a usługami świadczonymi w interesie ogólnym, lecz również zapewnienie ochrony usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym za pośrednictwem właściwych ram prawnych.

Pojedyncze punkty kontaktowe

Uproszczenie procedur administracyjnych i stworzenie pojedynczych punktów kontaktowych jest z pewnością bardzo korzystne dla usługodawców. Instrument ten, o ile jest prawidłowo skonstruowany, może mieć szczególnie duże znaczenie dla małych przedsiębiorstw.

Przeprowadzanie wszystkich procedur i załatwianie wszystkich formalności koniecznych do podjęcia i prowadzenia działalności usługowej w przypadku transgranicznego świadczenia usług powinno być możliwe za pośrednictwem tych punktów kontaktowych. Powinny one udostępniać precyzyjne, pełne i zrozumiałe informacje dotyczące formalności, procedur administracyjnych, obowiązujących przepisów itd. Ponadto przedsiębiorcy powinni otrzymać wsparcie przy przeprowadzaniu koniecznych procedur administracyjnych. Procedura w jak największym stopniu powinna być możliwa do przeprowadzenia drogą elektroniczną.

Sprawozdawczyni wychodzi z założenia, że przy tworzeniu pojedynczych punktów kontaktowych należy uwzględnić wszystkie zainteresowane podmioty, tj. oprócz przedsiębiorstw również przedstawiciele pracowników, aby zagwarantować, że przekazane zostaną wszystkie istotne informacje dotyczące przede wszystkim obowiązujących przepisów prawa pracy, by umożliwić jak najszybsze i najłatwiejsze rozwiązanie pojawiających się problemów.

Sprawozdawczyni uważa jednak, że niewłaściwe byłoby, gdyby pojedyncze punkty kontaktowe ograniczały się wyłącznie do formy elektronicznej. Normą powinno być osobiste doradztwo wykwalifikowanego personelu. Z tego względu pojedyncze punkty kontaktowe powinny być zobowiązane do informowania usługodawców o obowiązujących przepisach

prawa pracy i prawa socjalnego. Tylko w ten sposób można uniknąć sytuacji, w której usługodawca powołuje się na nieznaną norm prawną obowiązującą w danym kraju. Ponadto potrzebna byłaby koordynacja poszczególnych punktów, aby w ten sposób umożliwić usługodawcom dostęp do najświeższych informacji.

Oczywiste jest też, że informacje powinny być dostępne w kilku językach.

Współpraca administracyjna

Odnosnie do współpracy administracyjnej dyrektywa o usługach zawiera wykaz obowiązujących wymogów w państwach członkowskich pochodzenia i w państwach członkowskich, w których świadczone są usługi. System wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) pomaga przy tym właściwym organom w państwach członkowskich usuwać praktyczne przeszkody. IMI jest godnym pochwały instrumentem, ponieważ wspiera pracę organów administracji, dzięki temu, że umożliwia gromadzenie danych dotyczących różnych sposobów administrowania, trudności językowych bądź brakujących informacji za pośrednictwem punktów kontaktowych w innych państwach członkowskich. W przyszłości sprawozdawczynie będzie w większym stopniu zwracać uwagę na to, by system ten był rzeczywiście stosowany. Wydaje się, że w tym obszarze państwa członkowskie mają jeszcze sporo do nadrobienia.

Wzajemna ocena

Sprawozdawczynie pragnie podkreślić raz jeszcze, że wprowadzona w przeszłości przez Radę procedura wzajemnej oceny prowadzi do powstania zbędnych obciążeń biurokratycznych dla organów administracyjnych państw członkowskich na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.

Oprócz dużej liczby krajowych przepisów, które należy dostosować do postanowień dyrektywy o usługach, państwa członkowskie muszą powiadomić Komisję Europejską o swoich systemach zezwoleń (art. 9 ust. 2), wymogach dotyczących swobody przedsiębiorczości (art. 15) oraz wymogach dotyczących działalności wielodyscyplinarnej (art. 25 ust.2).

Należy jeszcze dokładnie sprawdzić ewentualne korzyści związane z tą procedurą, ponieważ zdaniem sprawozdawczynie dodatkowe obciążenia biurokratyczne i związane z tym koszty administracyjne są nieuniknione.

16.12.2010

OPINIA KOMISJI GOSPODARCZEJ I MONETARNEJ

dla Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

Sprawozdawczyni: Sophie Auconie

WSKAZÓWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że swoboda świadczenia usług jest zapisana w traktatach,
- B. mając na uwadze, że działalność objęta dyrektywą o usługach stanowi 40% PKB Unii Europejskiej i odpowiada za tyleż samo miejsc pracy, przez co jest ważnym sektorem wzrostu gospodarczego i ma duże znaczenie z punktu widzenia walki z bezrobociem; mając na uwadze, że celem dyrektywy o usługach jest uwolnienie ogromnego potencjału gospodarczego i możliwości tworzenia nowych miejsc pracy na wewnętrznym rynku usług w Europie, które ocenia się na 0,6 – 1,5% PKB Unii Europejskiej; mając ponadto na uwadze, że zadaniem dyrektywy o usługach jest osiągnięcie celów wymienionych w art. 3 TFUE,
1. podkreśla, że dyrektywa o usługach jest ważnym krokiem na drodze do powstania prawdziwego jednolitego rynku usług, który powinien umożliwić przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, oferowanie obywatelom lepszych usług po konkurencyjnych cenach na całym obszarze rynku wewnętrznego; uważa jednak, że po pełnej transpozycji przepisów należy dokonać kompleksowej oceny skutków dyrektywy o usługach w odniesieniu do działalności gospodarczej, danych jakościowych i ilościowych dotyczących zatrudnienia, ochrony socjalnej, realizacji celów środowiskowych i jakości usług oferowanych konsumentom;
  2. zwraca uwagę na znaczenie dostępności, skuteczności działania i interoperacyjności punktów kompleksowej obsługi we wszystkich państwach członkowskich; uważa w szczególności, że punkty te powinny udostępniać odpowiednie i wyczerpujące informacje na temat prawa rynku pracy i przepisów podatkowych obowiązujących w państwach członkowskich, zwłaszcza jeżeli chodzi o podatek od wartości dodanej (VAT); uważa, że jeden elektroniczny punkt dostępu do punktów kompleksowej obsługi nie wystarczy, aby usługodawcy mogli otrzymać niezawodną pomoc, wobec czego zwraca się z prośbą o przeprowadzenie analizy wydajności punktów kompleksowej obsługi w oparciu o konkretne wskaźniki, w które Parlament Europejski pragnąłby mieć wgląd; zaleca w każdym razie ograniczenie wynikających z dyrektywy o usługach obciążeń administracyjnych dla władz lokalnych i regionalnych do proporcjonalnych i rozsądnych rozmiarów;

3. zauważa, że określenie zakresu obowiązywania dyrektywy o usługach może być trudne, zwłaszcza w odniesieniu do usług świadczonych w interesie ogólnym; wobec tego zwraca się do Komisji o zagwarantowanie jasnych ram prawnych dla wszystkich usług przy pomocy Aktu o jednolitym rynku;
4. podkreśla, że proces transpozycji powinien przebiegać jak najszybciej oraz z poszanowaniem zasady przejrzystości; zwraca uwagę na znaczenie współpracy administracyjnej i podkreśla, że odpowiednie organy we wszystkich państwach członkowskich powinny zadbać o szybszą i skuteczniejszą komunikację, wykorzystując w tym celu system wymiany informacji na rynku wewnętrznym; oczekuje, że sprawozdanie Komisji będzie zawierać analizę modyfikacji potrzebnych do zagwarantowania pełnego i skutecznego stosowania dyrektywy; uważa w szczególności, że należałoby dokonać oceny skutków wybranej metody transpozycji (wertikalnej lub horyzontalnej) pod kątem jej jakości i zrozumienia przez usługodawców i obywateli.

10.11.2010

OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH

dla Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

w sprawie wdrażania dyrektywy o usługach (2006/123/WE)
(2010/2053 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jean-Luc Bennahmias

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że rynek wewnętrzny usług musi w pełni rozwijać się przy jednoczesnym zachowaniu europejskiego modelu społecznego w niezminionej formie, a w szczególności prawa do godnej i trwałej pracy oraz dobrobytu społecznego dla wszystkich,

- B. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie usług istotnie ułatwia przedsiębiorcom prywatnym oraz małym i średnim przedsiębiorstwom w szczególności podejmowanie działalności w innych państwach członkowskich, rozszerzanie działalności na inne dziedziny i zatrudnianie nowych pracowników,
- C. mając na uwadze, że wdrożenie dyrektywy o usługach jest nadal niezwykle ważne w procesie zmierzającym do ukończenia tworzenia jednolitego rynku,
- D. mając na uwadze, że 70% miejsc pracy znajduje się w sektorze usług i wytwarza on 70% PKB Unii Europejskiej oraz że w związku z tym sektor ten jest największym sektorem gospodarki UE, a w mijającym dziesięcioleciu rosnąca podaż doprowadziła w sektorze usług do wzrostu miejsc pracy netto na przeważającym obszarze strefy euro,
- E. mając na uwadze, że bardziej dynamiczny i wymagający większych nakładów pracy sektor usług może pomóc w utrzymaniu wzrostu gospodarczego,
1. wyraża nadzieję, że dyrektywa o usługach przyniesie rzeczywiste korzyści pod względem tworzenia godziwych i trwałych miejsc pracy dobrej jakości oraz poprawy jakości i bezpieczeństwa oferowanych usług;
  2. zauważa, że pełna, spójna i terminowa transpozycja dyrektywy o usługach jest niezbędna, by cele dyrektywy zostały w pełni zrealizowane;
  3. uważa, że dyrektywa o usługach powinna podnosić poziom opieki społecznej i praw pracowniczych oraz zapewniać sprawiedliwe warunki pracy wszystkim obywatelom UE;
  4. przypomina, że dyrektywa o usługach musi być interpretowana w świetle nowych postanowień traktatowych, a w szczególności art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, horyzontalnej klauzuli społecznej w art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), art. 14 TFUE, protokołu nr 26, załączonego do traktatów, oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
  5. zwraca uwagę, że w minionych latach doświadczyliśmy na wspólnym rynku wielu trudności, zwłaszcza w kwestii swobodnego przemieszczania się, przykładowo dyrektywa w sprawie delegowania pracowników przyczyniła się do powstania trudności w szeregu państw członkowskich; wzywa państwa członkowskie, a także instytucje UE do dalszej pracy na rzecz rozwiązania tych trudności w szczególności poprzez interpretowanie dyrektywy o usługach w świetle wyroków Trybunału Sprawiedliwości w sprawach Viking, Laval i Rüffert i w drodze przeglądu dyrektywy dotyczącej delegowania pracowników; zwraca uwagę, że w tym względzie przy opracowywaniu i wdrażaniu przepisów UE przeciwwagą dla podstawowych wolności gospodarczych na jednolitym rynku muszą być prawa podstawowe, w tym socjalne prawa podstawowe, tak aby rynek wewnętrzny nie miał nadrzędnego znaczenia lub nie stał się ważniejszy niż europejski model socjalny;
  6. przypomina, że z zakresu dyrektywy wyłączono szereg dziedzin, a w szczególności usługi o charakterze nieekonomicznym świadczone w interesie ogólnym, usługi zdrowotne i większość usług społecznych; zauważa, że dyrektywa ta nie ma zastosowania do prawa pracy i nie ma również wpływu na ustawodawstwo państw członkowskich w zakresie zabezpieczenia społecznego;

7. wzywa Komisję, by lepiej wyjaśniła zarówno zakres dyrektywy, zwłaszcza w związku z pojęciami „działalności gospodarczej”, „usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym” i „usług społecznych świadczonych w interesie ogólnym”, jak i zastosowanie dyrektywy do systemów zezwoleń w dziedzinie usług społecznych świadczonych w interesie ogólnym, z należywym uwzględnieniem zasady pomocniczości;
8. uważa, że pojedyncze punkty kontaktowe powinny być dostępne zarówno w formie elektronicznej, jak i w postaci fizycznej we wszystkich państwach członkowskich, oraz że są one szczególnie efektywne, jeżeli można je łatwo znaleźć i jeżeli wykonując swoją pracę, kierują się względami praktycznymi, a ich pracownicy władają kilkoma językami; uważa ponadto, że należy wyraźniej podkreślić zobowiązanie pojedynczych punktów kontaktowych polegające na udzielaniu bez zbędnych formalności małym i średnim przedsiębiorstwom porad oraz informowaniu obywateli w kwestiach dotyczących dyrektywy, a w szczególności obowiązującego prawa pracy, prawa ubezpieczeń społecznych i praw pracowniczych na mocy dyrektywy; uważa, że zważywszy na złożoność prawodawstwa podczas kontroli prowadzonych przez organy administracji odpowiedzialne za przestrzeganie prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych dialog, doradztwo i udzielanie informacji powinny być podstawowymi elementami;
9. uważa, że wobec złożoności prawodawstwa każdy obywatel powinien mieć możliwość zasięgnięcia opinii właściwych organów administracji i uzyskać precyzyjną odpowiedź na zadane pytania; jest zdania, że w związku z tym należy rozwijać pojęcie „wstępnej decyzji administracyjnej” zarówno w dziedzinie prawa pracy, jak i ubezpieczeń społecznych, by walczyć z niepewnością prawa; uważa ponadto, że w celu zapewnienia przejrzystości wydane decyzje powinny być publikowane;
10. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że do chwili obecnej nie wszystkie państwa członkowskie w pełni wdrożyły dyrektywę usługową i domaga się, aby uczyniły to jak najszybciej;
11. uważa, że należy ścigać i karać obchodzenie krajowych przepisów prawa pracy, np. pracę na czarno lub pozorne prowadzenie własnej działalności gospodarczej;
12. zwraca się do Komisji o ścisłe monitorowanie stosowania dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich oraz o przedstawianie okresowych sprawozdań z jej wdrażania; uważa, że sprawozdania te powinny uwzględniać rzeczywisty średnio- i długoterminowy wpływ dyrektywy na zatrudnienie w UE.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	9.11.2010
Wynik głosowania końcowego	+: 40 -: 1 0: 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Marian Harkin, Roger Helmer, Stephen Hughes, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Julie Girling, Jelko Kacin, Jan Kozłowski, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Csaba Sógor

3.12.2010

OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

dla Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

w sprawie wdrażania dyrektywy o usługach 2006/123/WE
(2010/2053(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Filiz Hakaeva Hyusmenova

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. dostrzega potencjał dyrektywy o usługach w zakresie dalszej integracji gospodarki UE

i ponownego uruchomienia jednolitego rynku poprzez wspieranie dobrobytu gospodarczego i konkurencyjności oraz poprzez wkład w zatrudnienie i tworzenie miejsc pracy, ponieważ usługi stanowią znaczną część PKB i zatrudnienia w UE; jest zdania, że szybkie i zgodne z przepisami wdrożenie dyrektywy jest we wszystkich państwach członkowskich istotnym warunkiem realizacji celów polityki spójności i polityki regionalnej oraz że może ono pobudzić wzajemnie wzmacniającą się relację między rynkiem wewnętrznym a polityką spójności i przyczynić się do osiągnięcia celów strategii UE 2020, służąc jednocześnie eliminacji obecnego zmęczenia jednolitego rynku w sektorze usług;

2. uważa, że System Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym i pojedyncze punkty kontaktowe, które wymagają wielkich starań w zakresie współpracy administracyjnej między wszystkimi zaangażowanymi organami, mogą przyczynić się do dalszej interoperacyjności i dalszego tworzenia sieci kontaktów na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w całej UE; przypomina, że ustanowienie przepisów i procedur w zakresie ich funkcjonowania powinno dopuszczać większy stopień elastyczności, aby wyjść naprzeciw potrzebom różnorodności regionalnej na szczeblu UE oraz że wszelkie środki powinny być przyjęte w ramach partnerstwa i w następstwie prawdziwej debaty na szczeblu lokalnym i regionalnym; uważa, że w tym celu należy wezwać pojedyncze punkty kontaktowe do przestrzegania zasady wielojęzyczności, co pozwoli lepiej dostosowywać procedury administracyjne do potrzeb, oraz że należy ułatwiać skuteczną, bezpośrednią i szybką komunikację; jest zdania, iż pożyteczne byłoby pod tym względem, aby pojedyncze punkty kontaktowe posiadały wielojęzyczne strony internetowe; zauważa jednak, że należy zagwarantować, iż nie spowoduje to dodatkowego obciążenia zainteresowanych stron, zwłaszcza władz lokalnych i regionalnych;
3. uważa, że pojedyncze punkty kontaktowe powinny powstawać jako organy publiczne i punkty kompleksowej obsługi usługodawców;
4. uważa, że korzystna jest współpraca w ramach europejskiej sieci organów władzy państw członkowskich UE i wzajemna wymiana informacji dotyczących wiarygodności usługodawców w celu wyeliminowania dodatkowych kontroli działalności transgranicznej;
5. ma nadzieję, że cele dyrektywy zaczną być osiągnięte w bliskiej przyszłości oraz że cała UE, wraz ze swoimi regionami, będzie mogła na tym skorzystać, wnosząc przez to wkład w realną gospodarkę oraz spójność społeczną i terytorialną; podkreśla znaczenie, jakie fundusze strukturalne i inne instrumenty finansowe mają w zakresie udostępniania i zapewniania infrastruktury w dziedzinach takich jak transport, telekomunikacja, badania, innowacje i edukacja, udostępniania dóbr i usług publicznych w regionach, zwłaszcza na obszarach mniej atrakcyjnych dla inwestorów, przez opracowanie i stosowanie zachęt do inwestowania w te obszary, a także zachęcania do wymiany dobrych wzorców w dziedzinie świadczenia kluczowych usług; domaga się w związku z tym większej spójności i lepszej koordynacji wszystkich strategii politycznych;
6. uważa, że należy zwiększyć skuteczność procedur administracyjnych; w związku z tym uważa ścisłą współpracę między pojedynczymi punktami kontaktowymi za zasadną, tak by umożliwić wymianę doświadczeń w zakresie ponadgranicznego świadczenia usług

w różnych regionach Europy;

7. apeluje do Komisji, aby skutecznie monitorowała i oceniała od samego początku wpływ dyrektywy na regiony oraz by zagwarantowała skuteczną koordynację wszystkich strategii politycznych związanych z wdrażaniem niniejszej dyrektywy; apeluje do Komisji o wsparcie skierowanej do władz lokalnych i regionalnych kampanii informacyjnej na temat wykonania dyrektywy, co służyłoby realizacji celów tej dyrektywy;
8. liczy na to, że dyrektywa może faktycznie spowodować zmniejszenie obciążeń administracyjnych i przypadków niepewności prawnej w szczególności mających wpływ na MŚP, które dominują w sektorze usług; wzywa w tym celu Komisję i państwa członkowskie do zmniejszenia spoczywających obecnie na władzach lokalnych i regionalnych obciążeń administracyjnych wynikających z obowiązku informowania o zmianach statutu; jest zdania, że zmniejszenie obciążeń administracyjnych ułatwi ponadto rozwój dodatkowych usług na obszarach wiejskich, odległych lub peryferyjnych;
9. popiera realizację strategii krajowych wspierających innowacyjne MŚP w największym stopniu dotknięte kryzysem gospodarczym i finansowym;
10. wskazuje na fakt, że usługi użyteczności publicznej mogą i muszą być regulowane tam, gdzie są świadczone i gdzie korzystają z nich obywatele; w związku z tym wzywa do pozostawienia gminom odpowiedniej swobody działania w tym zakresie;
11. wzywa do właściwego i dokładnego monitorowania stosowania przewidzianych w dyrektywie ograniczeń w zakresie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, przy jednoczesnym przestrzeganiu podziału kompetencji z państwami członkowskimi; przypomina, że niniejsza dyrektywa nie ogranicza swobody państw członkowskich w zakresie zdefiniowania, w zgodzie z prawem UE, usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, określania, w jaki sposób usługi te powinny być zorganizowane i finansowane, zgodnie z zasadami pomocy państwa, oraz ustalania szczegółowych wymogów, którym podlegają;
12. wzywa do szczególnego uwzględnienia podstawowych zasad samorządności również podczas wdrażania dyrektywy usługowej oraz do jak najdalej idącego unikania biurokratycznych obciążeń administracyjnych oraz ograniczania decyzyjności organów lokalnych w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	30.11.2010
Wynik głosowania końcowego	+ : 41 - : 2 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Jean-Paul Besset, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Lambert van Nistelrooij, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Viktor Uspaskich, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Vasilica Viorica Dăncilă, Jens Geier, Andrey Kovatchev, Elisabeth Schroedter, Dimitar Stoyanov, László Surján, Evžen Tošenovský, Derek Vaughan, Sabine Verheyen
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Andrea Češková

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	26.1.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 32 - : 1 0 : 5
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Damien Abad, Cornelis de Jong, Ashley Fox, Liem Hoang Ngoc, Morten Løkkegaard, Konstantinos Poupakis